

Gezocht: Kinderrechten

Groep 4: 'Sproetje'

Personages: Mama, papa en de zusjes Sofie en Lore.

- (Lore) "Nemen we ééntje mee naar huis, mama?"
- (mama) "Nee, Lore. We komen gewoon even wandelen."
- (Lore) "Waarom niet?"
- (papa) "Ik wil geen hond in huis. En als we een hond nemen, dan haal ik liever een pup."
- (Lore) "Mevrouw zei dat er binnen puppies zitten!"
- (mama) "Nee, Lore. Geen pup uit het asiel."
- (Lore) "Waarom niet?"
- (mama) "Wie weet waar die hondjes vandaan komen en welk baasje ze hebben gehad."
- (Lore) "Daar kunnen die hondjes toch niet aan doen?"
- (mama) "Lore, we nemen géén hond mee uit het asiel."
- (mama) "Wat scheelt er?"
- (Sofie) "Niks."
- (mama) "Je kijkt al de hele middag kwaad. Sinds we van het asiel terug zijn, heb je nog geen woord gezegd."
- (Sofie) "Ik heb geen zin in praten."
- (mama) "Oké. Maar dan mag je wel wat aardiger kijken."
- (Sofie) "Heb ik ook geen zin in!"
- (mama) "Wat scheelt er, Sofie?"
- (Sofie) "Niks."
- (papa) "Wat een donderwolk!"
- (Lore) "Zo loopt ze al heel de namiddag rond."
- (Sofie) "Moet ik altijd lachen? Mag een mens niet eens kwaad zijn."
- (papa) "Waarom ben je kwaad?"
- (Sofie) "LAAT ME MET RUST. WIE WEET WAAR IK VANDAAN KOM?!!"

(papa) "Hoe bedoel je? Waar je vandaan komt?"
(Sofie) "Ja! Vraag maar aan mama!"
(papa) "Ik weet niet wat je bedoelt, Sofie."
(Sofie) "Nee, Lore. Wie weet waar die hondjes vandaan komen? Wie weet uit welk nest ze komen? En welk baasje ze hebben gehad!"
(papa) "Sofie, hou nu maar op. Mama heeft gelijk, we nemen geen hond uit het asiel."
(Sofie) "Ik wil helemaal geen hond!!"
(papa) "Waar maak je je dan in godsnaam zo druk om?"
(Sofie) "Jullie weten toch ook niet uit welk nest ik kom!! Waaróm hebben jullie me geadopteerd als ik toch maar een vreemd eendje ben?!"

(mama) "Mag ik binnen?"
(Sofie) "Ja."
(mama) "Wil je erover praten?"
(Sofie) "Soms maakt het me zo kwaad."
(mama) "Dat je ons adoptiekind bent?"
(Sofie) "Ja."
(mama) "Je bent ONZE dochter, Sofie."
(Sofie) "Dat weet ik. Maar toch. Ik wou dat ik uit jullie nest kwam."
(mama) "Maakt dat een verschil?"
(Sofie) "Tuurlijk maakt dat een verschil. Lore weet dat ze goed kan tekenen en dat ze dat van papa heeft. Zij weet dat ze dat zwarte haar van jou heeft. Maar van wie heb ik die sproeten? Hield mijn mama ook van zingen? Houdt zij ook van muziek en dansen? Hield zij ook van mij??"
(mama) "Wie kan er nu niet van je houden?"
(Sofie) "Van wie heb ik die sproeten, mama? Niemand in de familie heeft sproeten. Ik ben de enige. Soms denk ik aan mijn echte familie. Ik zie ze allemaal voor me op een familiefeest. Ze hebben allemaal sproeten. En dan kom ik binnen. Ik heb ook sproeten. Maar toch moeten ze me niet. Ik lach en maak mijn wangen bol. Zo kunnen ze er niet naast kijken, naast mijn sproeten op die bolle wangen. Maar toch willen ze me niet. Belachelijk, hé?"
(mama) "Ik weet niet waarom je echte mama je heeft weggegeven, Sofie. Omdat het een gesloten adoptie is, mogen we de verslagen pas inzien als jij meerderjarig bent. Ik kan alleen maar geloven dat je echte mama het uit liefde deed."
(Sofie) "Weet je nog deze zomer dat er een vogeltje onder de boom in de tuin lag?"
(mama) "Ja."
(Sofie) "Soms voel ik me als dat vogeltje. Nog geen vleugeltjes, het nest vlakbij ... Ik kon het nest zien als ik omhoog keek. Er kwam getjilp uit en ik zag twee volwassen mussen heen en weer vliegen voor die andere kleintjes zonder veertjes. Ze deden dat met veel liefde, die twee mussen. Maar er was geen liefde meer voor dat vogeltje enkele meters lager. Waarom niet?"
(mama) "Misschien was dat vogeltje ziek of te zwak? Soms doen mussen dat om de andere in het nest te beschermen."

- (Sofie) "Was ik dan ziek of zwak? Mocht ik daarom niet blijven?"
- (mama) "Nee. Ik wil zeggen, soms zijn er redenen die we niet kunnen zien. Maar wel goede redenen. Redenen die uit liefde ontstaan."
- (Sofie) "Alsof ik de moeite niet waard was. Ongewenst."
- (mama) "Tracht het te begrijpen, Sofie."
- (Sofie) "Had ze geen geld om voor me te zorgen? Was ze te jong? Was ik een buitenechtelijk kind? Was ze depressief en kon ze niet voor me zorgen? Ik weet het niet. Hoe moet ik het begrijpen als ik het niet weet?"
- (mama) "Volgens mij stond het in de sterren geschreven. Het was voorbestemd dat jij bij ons kwam. Ik kan het niet anders zeggen. Het voelde, voelt zo aan. Papa en ik waren onmiddellijk verliefd op jouw snoetje. Je was meteen ons "Sproetje". Jij hoort bij ons."
- (Sofie) "Jullie hebben me wel vleugeltjes gegeven. Ik ga ze gebruiken, mama! Dat beloof ik je. Ik ga heel hoog en ver vliegen!"
- (mama) "Die vleugeltjes hebben papa en ik je niet gegeven, Sofie. Die had je al. Net zoals je sproeten.
Je fladderde er mijn en papa's hart mee binnen."
- (Lore) "Mama?"
- (mama) "Ja, Lore schat?"
- (Lore) "Mogen we dan misschien een kanarie?"

Uit: Recht of echt, leesteksten waarin kinderrechten een rol spelen, voor de 3de graad lager onderwijs, Vormen vzw